

מ"ת 91/02/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד שמאס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 91-02-22 מדינת ישראל נ' שמאס (עציר)

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד
נגד
משיב מוחמד שמאס (עציר)
באמצעות עו"ד עבד פיראס,
מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה, ביום 1.2.22, בקשה למעצר עד תום ההליכים, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, רישיון רכב שפקע מעל 6 חודשים וללא ביטוח, וכן בקשה לפסילתו עד תום ההליכים נגדו, וזאת מעבר לשישה חודשים.

2. כעולה מכתב האישום, ביום 27.1.22, סמוך לשעה 20:28, נהג המשיב ברכב, מסוג "אופנוע", מ.ר. 6862732, בכפר יאסיף, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, וללא תעודת ביטוח תקפה. באותן נסיבות פקע רישיון הרכב ביום 23.1.17.

המדינה טוענת לקיומן של ראיות לכאורה, בהן דוחות הפעולה של השוטרים, סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים והודעת המשיב בחקירתו. הוטעם שבאירוע ניסה המשיב לשבש הליכי משפט, עת הזדהה בכזב כאחיו. צוין שבחקירה קשר עצמו המשיב לאירוע, אם כי, לטענתו, לא נהג ברכב, אולם טענתו זו לא הוכחה, המשיב לא מסר פרטים של מי שנהג ברכב, ובגרסתו נפלו סתירות שמחזקות את ראיות התביעה. לטענת ב"כ המדינה, זו הפעם הרביעית בה נהג המשיב ללא רישיון נהיגה, כשבעטין של עבירות דומות נשא מאסר ופסילה בת 10 חודשים. צוין שלמשיב רישום פלילי בעבירות של איומים, הפרעת שוטרים במילוי תפקידם, תקיפה וחבלה. התנהגותו של המשיב, ששב וביצע עבירות חמורות, בתוך תקופה קצרה, לצד רישומו הפלילי, והתנהלותו באירוע, מעידה שהמשיב אינו ירא מהחלטות בית המשפט ומעונשים שהוטלו עליו. צוין שלא ניתן להפיג את המסוכנות שניבטת מהמשיב באמצעות חלופת מעצר, ולא ניתן לתת בו את האמון שיקיים תנאי חלופת מעצר.

ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, בציינו שטענת המשיב שלא נהג באופנוע, באירוע, תתברר במסגרת התיק העיקרי. לשיטת הסנגור, הגם שקיימת עילת מסוכנות, אין מדובר במקרה חריג בעטיו יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ויש לשחרר המעצר לחלופת מעצר בבית אמו, בפיקוחה ובפיקוח גיסתו, שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו. נטען שיש לשקול חיוניות המעצר, בין היתר, בהתחשב בסיכון הידבקות המשיב בנגיף הקורונה ובמצב הכליאה, ובהתחשב בכך שהמשיב סובל מבעיות רפואיות, ברגליים (כתוצאה מפלטינה ברגליו) וביד ימין (כתוצאה מניתוח

שעבר לפני כשנה), כעולה מחקירתו.

3. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שביצע את העבירות, לכאורה, שלפני, זו הפעם הרביעית, כשבועוני מאסר ופסילה שהוטלו עליו, בשל עבירות דומות, לא היה די כדי להרתיעו.

4. בנוסף, מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, מעצר בית, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

5. כאמור אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. אפנה לעניין זה לדוחות הפעולה של השוטרים דרור שרעבי ויוחאי סלע, להודעת המשיב, ולאישור משרד התחבורה שהמשיב אינו מופיע בקובץ מחזיקי רישיונות נהיגה.

עילת מעצר - מסוכנות

6. ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו התעבורתי.

נהיגה ללא רישיון מעולם הוגדרה על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע", היות שהנוהג בנסיבות אלה מהווה סכנת ממשיית לעוברי הדרך, מהטעם שלא הוכשר מעולם לנהיגה.

עמד על כך בית המשפט העליון ברע"פ 3149/11 רסאם נ' מדינת ישראל, (מיום 15.5.11):

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל".

נהג החוזר ונוהג, לכאורה, ללא רישיון נהיגה, כשרישיון הרכב פקע, וללא ביטוח, מעיד על עצמו שאין לו כל מורא מהדין.

7. בענייננו, המשיב אינו אוחז ברישיון נהיגה, וצבר לחובתו 3 הרשעות בנהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה. בתיק שמספרו 3302-12-18, מיום 2.11.20, הורשע בשני אישומים של נהיגה ללא רישיון (האחד מיום 9.12.18 והשני מיום 25.7.18), ועבירות נוספות של נהיגה בחוסר זהירות ורישיון רכב שפקע, ונדון למאסר בפועל בן 31 יום, מאסר מותנה, בן 4 חודשים, למשך 3 שנים, פסילה בת 10 חודשים ופסילה מותנית, בת 3 חודשים. בתיק שמספרו 6282-12-18, מיום 23.10.19, הורשע בנהיגה בהיותו בלתי מורשה, שבוצעה ביום 6.12.18, ונדון לפסילה בת 6 חודשים.

למשיב 2 הרשעות בפלילים. האחת, מיום 12.1.21, בעבירות של אימים, תקיפה סתם-בן זוג, חבלה במזיד ברכב, תקיפה סתם, והפרעת שוטר במילוי תפקידו, בעטין נדון למאסר בן 8 חודשים. השניה, בעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, שקשורה לתיק התעבורה, מיום 2.11.20, בעטיה נדון למאסר בן 31 יום.

נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם היא עבירה שרף מסוכנותה גבוה במיוחד, ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר, לכאורה, בעבירה חוזרת, זו הפעם הרביעית.

המשיב הוכיח בהתנהגותו שעונשים של מאסר ופסילה מותנים לא הניאוהו מלשוב ולנהוג כשהוא אינו אוחז ברישיון נהיגה, והתנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו. המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

8. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

9. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון, ושיסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראה לעניין זה בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (26.10.2008), בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (19.8.2009)).

10. לשיטת הסנגור, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר בית מלא, בפיקוחם של אמו של המשיב, גב' ליאנה שריף, וגיסתו, גב' סעד סנדי. לצורך כך העיד את המפקחות שהוצעו.

גב' שריף העידה שידעה שלבנה אין רישיון נהיגה אולם מאחר שאינה מתגוררת עמו, לא ידעה שברשותו אופנוע. כשנשאלה האם ידוע לה על הרשעותיו בנהיגה ללא רישיון נהיגה השיבה בחיוב, וציינה שהיא מודעת לכך שנפסל לפני שנתיים. עוד ציינה שהקשר בינה לבין המשיב טוב.

גב' סעד סנדי, גיסתו של המשיב, ציינה שהיא צעירה מהמשיב בשנתיים ועובדת במשמרות בסופר. כשנשאלה האם ידוע לה מדוע המשיב עצור ציינה שנהג באירוע ללא רישיון. לדבריה אינה יודעת אם זו הפעם הראשונה.

11. לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה. המפקחות שהוצעו אינן בעלות מרות על המשיב ואין ביכולתן למנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות. המבקשת הפנתה לתיק חקירה שתלוי ועומד נגד המפקחת סאנדי סעד, שלטענתה יש בו כדי להצביע שאין לתת במפקחת זו אמון, בפרט כשזו העידה שאינה זוכרת את האירוע.

הסנגור טען, מנגד, שהמפקחות ראויות, וציין שהמפקחת סעד לא הועמדה לדין בשל החקירה האמורה, ואין בכך כדי לפוסלה.

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחות שהציע ב"כ המשיב, לא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחות המוצעות, ושיש בחלופה המוצעת כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

13. המשיב שב וביצע עבירה חמורה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לכאורה, בפעם הרביעית.

3 עבירות קודמות דומות בוצעו על ידו בפרק זמן קצר בשנת 2018, בגין אף הוטלו עליו מאסר ופסילה ארוכה אולם אלה לא הרתיעוהו מלשוב ולנהוג במקרה שלפני, לכאורה, כשהוא בלתי מורשה.

לחובת המשיב רישום פלילי, מהשנים האחרונות, שכולל עבירות של איומים, תקיפה והפרעה לשוטר, ומעיד אף הוא על מי שאינו ירא מגורמי אכיפת החוק, ומהחוק, ועל המסוכנות שניבטת מהמשיב.

במסגרת הדיון בבקשה שלפני, כמצוין בפרוטוקול, התפרץ המשיב, ללא הרף, כלפי ב"כ המדינה, ובית המשפט אף נאלץ להוציאו מהדיון בשל התנהגותו זו.

במכלול נסיבות חמורות אלה, אני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לצורך חלופת מעצר בית ואף לא את האמון שדרוש לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט, ומי יארוב לכך שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

אשר למפקחות, התרשמתי שאלה אינן מהוות דמות סמכותית עבור המשיב ואין בכוחן להציב לו גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו. אמו של המשיב, שמודעת לעברו התעבורתי של בנה, לא הצליחה עד היום למנוע מבנה לבצע עבירות דומות, ומי לידי כף יתקע שמעתה ואילך תצליח לעשות כן.

אשר לגיסה, בהתחשב בגילה הצעיר ובעבודתה, שכוללת משמרות, לא ברור כיצד אף זו תוכל לעמוד במלאכת הפיקוח, ואני בספק אם יש בכוחה להעמיד למשיב גבולות. יתירה מכך, כמצוין בפרוטוקול, במהלך הדיון, התפרצה מפקחת זו כלפי התובעת, באופן בוטה ובגסות, והתנהלותה זו מצביעה אף היא על קושי לתת בה אמון.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובעת שאין למשיב חלופת מעצר.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

נוסף על כך, אני מורה על פסילתו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשפ"ב, 06 פברואר 2022, במעמד הצדדים.